

- ugotovi, da Irska s tem, da ni zagotovila, da je odvajanje odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav v aglomeracijah Arklowa (IEAG_547) in Castlebridga (IEAG_515) predmet predhodnih predpisov in/ali posebnih dovoljenj, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 12 Direktive Sveta 91/271/EGS;
- Irski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 3(1) Direktive Sveta 91/271/EGS države članice zavezuje, da aglomeracijam nad določeno velikostjo zagotovijo kanalizacijski sistem za komunalno odpadno vodo. Če se država članica odloči za vzpostavitev skupnega kanalizacijskega sistema za komunalne odpadne vode in za deževnico, mora biti ta sistem načrtovan tako, da se te vode zbirajo in odvajajo na čiščenje ob upoštevanju podnebnih razmer ter sezonskih sprememb. Komisija na podlagi podatkov, prejetih med 7. in 8. poročanjem na podlagi člena 15 Direktive, in na podlagi razprave z Irsko med predhodnim postopkom meni, da Irska zaradi pomanjkanja kanalizacijskega sistema oziroma zaradi čezmernih razlitij ne izpolnjuje obveznosti glede 14 aglomeracij.

Člen 4(1) Direktive Sveta 91/271/EGS države članice zavezuje, da zagotovijo, da je komunalna odpadna voda iz aglomeracij, ki presegajo določeno velikost, predmet sekundarnega postopka čiščenja ali primerljivega postopka pred izpustom. Poleg tega morajo države članice v skladu s členom 4(3) Direktive zagotoviti, da izpusti odpadnih komunalnih voda zadovoljijo zahtevam, ki so navedene v Prilogi I(B) k Direktivi. Komisija po preučitvi podatkov, ki jih je navedla Irska, meni, da Irska zaradi pomanjkanja čistilnih naprav, nezmožnosti nameščene čistilne naprave za obdelavo celotnega materiala, ki se nabira iz aglomeracij, za katere je namenjena, neizpolnjevanja standardov iz Priloge I(B) ali zaradi nespoštovanja člena 3 Direktive ne izpolnjuje zahtev iz člena 4 glede 25 aglomeracij.

Poleg tega člen 5 Direktive Sveta 91/271/EGS države članice zavezuje, da ugotovijo, katera so občutljiva območja in za aglomeracije nad določenim obsegom, ki se izlivajo v ta območja, predpišejo strožje obravnavanje od tistega, ki je opisano v členu 4, v skladu z zahtevami iz Priloge I(B). Komisija po preučitvi podatkov, ki jih je navedla Irska, meni, da Irska ne izpolnjuje zahtev iz člena 5 Direktive glede 21 aglomeracij.

Člen 12 Direktive Sveta 91/271/EGS zahteva, da pristojni organi zagotovijo, da za odvajanje odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav veljajo predhodne ureditve in/ali posebna dovoljenja. Komisija glede na podatke, ki jih je navedla Irska, meni, da Irska ne izpolnjuje obveznosti iz člena 12 glede dveh aglomeracij, v katerih čistilne naprave delujejo brez veljavnega dovoljenja.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 26.

Pritožba, ki jo je Meta Group Srl vložila 15. julija 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 4. maja 2017 v zadevi T-744/14, Meta Group/Komisija

(Zadeva C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: Meta Group Srl (zastopnik: A. Formica, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

- Sodba z dne 4. maja 2017, Meta Group/Komisija, naj se v delu, v katerem je neobrazložena in v katerem je napačno uporabljeno pravo, razveljavi in/ali spremeni;

- posledično naj se ugotovi, da Komisija ni izpolnila denarnih obveznosti, ki izhajajo iz sporazumov o nepovratnih sredstvih FP5-6 e CIP, v skupnem znesku 566 377,63 EUR iz naslova dolgovanih in neizplačanih sredstev, in razglasi naj se nezakonitost pobotov v zvezi s terjatvami pritožnice;
- posledično naj se Komisiji naloži, da pritožnici plača navedeni znesek v višini 566 377,63 EUR, skupaj z zamudnimi obrestmi in ob upoštevanju revalorizacije;
- Komisiji naj se še naloži plačilo odškodnine za škodo, ki je nastala pritožnici, in sicer v skupnem znesku 815 000,00 EUR ali v višjem znesku, ki ga bo [Sodišče] določilo ob koncu tega postopka, pa tudi za škodo, nastalo zaradi nezakonitosti navedenega pobota.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

- I. *Nepravilna in/ali napačna uporaba členov 1134 in 1135 belgijskega civilnega zakonika na področju zavezujoče narave in dobroverne izpolnitve pogodb. Nepravilna in/ali napačna uporaba členov 1156, 1157 in 1161 belgijskega civilnega zakonika na področju razlage pogodb. Nepravilna in/ali napačna uporaba načel prava Evropske unije na področju zavezujočih učinkov pogodbe, dobroverne izpolnitve in razlage pogodb ter pravne varnosti.*

V izpodbijani sodbi so bile z zavrnitvijo tretjega tožbenega razloga kršena pravila belgijskega civilnega zakonika in prava Unije na področju zavezujoče narave pogodb, ker klavzuli na strani 47 aneksa k pogodbi Ecolink+ ni bil priznan zavezujoč učinek med strankama in ker ni bilo priznано, da v pogodbi vsebovano sklicevanje na metodologijo, priloženo pogodbi, ni sklicevanje na metodologijo, ki jo je predlagala družba META in ki je bila Komisiji predložena 21. decembra 2009.

- II. *Nepravilna in/ali napačna uporaba člena II.20 vodnika FP6. Nepravilna in/ali napačna uporaba člena 179 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi s programi Skupnosti. Nepravilna in/ali napačna uporaba členov 1134, 1135, 1156, 1157 in 1161 belgijskega civilnega zakonika. Kršitev načela kontradiktornosti.*

V izpodbijani sodbi so bila z zavrnitvijo četrtega in petega tožbenega razloga kršena načela kontradiktornosti, merila iz vodnika FP6 in pravila belgijskega civilnega zakonika na področju dobroverne izpolnitve pogodb, ker so se v obravnavanem sporu določbe vodnika FP6 – kljub temu, da so bile opredeljene kot nezavezujoče – uporabljale strogo in neomajno, zlasti v zvezi s stroški internih svetovalcev.

- III. *Kršitev načel procesnega prava Unije na področju pravice do obrambe in polne kontradiktornosti. Kršitev člena 64 Poslovnika. Popoln neobstoj obrazložitve bistvenega elementa spora.*

V izpodbijani sodbi so bila z zavrnitvijo prvih dveh tožbenih razlogov kršena načela Unije na področju polne kontradiktornosti in pravice do obrambe ter člen 64 Poslovnika, ker niso bile preučene pravne trditve pritožnice, izražene v stališčih o dokumentu „Priloga E.4“, ki ga je Komisija predložila šele na obravnavi, s čimer so bile nekritično sprejete trditve nasprotnne stranke, odločba pa nezadostno obrazložena.

- IV. *Nepravilna in/ali napačna uporaba Guide to Financial Issues relating to Indirect Actions of the Sixth Framework Programmes in določb Sedmega okvirnega programa. Očitna napaka pri razumevanju odločilnega dejanskega elementa v obravnavanem primeru.*

V izpodbijani sodbi je bil z zavrnitvijo prvih dveh tožbenih razlogov poleg tega kršen finančni vodnik šestega programa in izkrivljena so bila dejstva obravnavanega primera, ker je bilo napačno in zavajajoče izračunano število ur, posvečenih pogodbi Bridge, in sicer ob predpostavki, da je ponudnik storitev vsak dan v mesecu osem zaporednih ur na dan delal izključno na dejavnostih, povezanih z navedeno pogodbo.

V. Nepravilna in/ali napačna uporaba členov 1134, 1135, 1156, 1157 in 1161 belgijskega civilnega zakonika. Kršitev načela prava Unije o legitimnem pričakovanju, ker se to uporablja tudi za subjekt zasebnega prava, ki je v pogodbenem razmerju s subjektom javnega prava.

V sodbi so bila z zavrnitvijo šestega tožbenega razloga kršena civilnopravna pravila o zavezujoči naravi pogodb in načelo dobroverne izpolnitve pogodb, ker ni bilo priznано, da je Komisija s svojim ravnanjem, zlasti s podpisom aneksa, pri pritožnici vzbudila legitimno pričakovanje glede sprejetja metodologije, ki jo je predlagala.

Pritožba, ki jo je Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank vložila 26. julija 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti razširjeni senat) z dne 16. maja 2017 v zadevi T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank/Evropska centralna banka

(Zadeva C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (zastopniki: A. Glos, T. Lübbig in M. Benzing, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Evropska centralna banka (ECB), Evropska komisija

Predlogi pritožnice

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča z dne 16. maja 2017 v zadevi T-122/15 razveljavi;
- sklep ECB z dne 5. januarja 2015 (št. spisa: ECB/SSM/15/1 – 0SK1ILSPWNVBNQWU0W18/3) razglasi za ničten, hkrati pa odredi ohranitev učinkov v zvezi z nadomestitvijo Sklepa ECB z dne 1. septembra 2014 (št. spisa: ECB/SSM/14/1 – 0SK1ILSPWNVBNQWU0W18/1);
- podredno, opisano sodbo Splošnega sodišča razveljavi in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
- stroške postopka naloži ECB.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev prava Unije pri razlagi in uporabi člena 6(4) Uredbe o EMN ⁽¹⁾ in člena 70 Okvirne uredbe o EMN ⁽²⁾

Splošno sodišče je napačno razlagalo upoštevne določbe člena 6(4) Uredbe o EMN v povezavi s členom 70(1) Okvirne uredbe o EMN. Napačno je sklepalo, da so „posebne okoliščine“, na podlagi katerih mora neka institucija veljati za manj pomembno, podane, samo če je neposreden nadzor s strani nacionalnih organov primernejši za doseg ciljev Uredbe o EMN kot neposredni nadzor s strani ECB. Splošno sodišče je svojo razlago utemeljilo samo na angleški jezikovni različici Okvirne uredbe o EMN in je kršilo načelo, s skladu s katerim so vse jezikovne različice enako pravno zavezujoče. Splošno sodišče je napačno opustilo razlago predpisov ob upoštevanju hierarhično višjega prava v obliki načela sorazmernosti na podlagi sposobnosti. Napačno je zavrnilo obstoj očitne napake pri presoji, ki jo je ECB storila ob presoji dejanskega stanja, in prav tako kot prej ECB ni preučilo, ali je treba pritožnico na podlagi posebnih in dejanskih okoliščin, ki jih je navedla, zaradi „posebnih okoliščin“ v skladu s členom 6(4) Uredbe EMN v povezavi s členom 70(1) Okvirne uredbe o EMN uvrstiti kot manj pomembno institucijo. Splošno sodišče je s tem kršilo obveznost celovite preučitve izpodbijanega sklepa glede napak pri presoji.